Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-254
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. M.C.M. van Dijk, mr. L. van Berkum, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 25 oktober 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 20 maart 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Na inwerkingtreding van de AVG heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument in verband met fraude opgenomen in enerzijds de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister en anderzijds het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Consument vordert primair verwijdering van zijn persoonsgegevens uit deze registers en subsidiair verkorting van de duur van de registraties. Daarnaast vordert Consument herstel van de bancaire relatie en schadevergoeding. De Commissie is van oordeel dat de Bank heeft voldaan aan de opnamecriteria voor registratie in de interne en externe registers en wijst de vorderingen van Consument af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- de aanvullende stukken van Consument van 19 en 22 november 2019;
- het verweerschrift van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 12 februari 2020 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Op 22 maart 2019 heeft Consument met een kennis (hierna: de Kennis) een gesprek gehad op metrostation [X] in Amsterdam.

2.2 Op 17 mei 2019 heeft Consument via *WhatsApp* een kopie van de voor- en achterzijde van zijn rijbewijs aan de Kennis ter beschikking gesteld.

2.3 Op 22 mei 2019 heeft Consument bij de Bank een betaalrekening (hierna: Betaalrekening 1) geopend. Aan Betaalrekening 1 was een betaalpas (hierna: Betaalpas 1) met bijbehorende pincode gekoppeld.

2.4 Op 27 mei 2019 heeft Consument Betaalpas 1 met bijbehorende pincode overhandigd aan de Kennis.

2.5 Op 28 mei 2019 heeft de Bank Betaalpas 1 op verzoek van Consument geblokkeerd.

2.6 Op 6 juni 2019 is op naam van Consument een betaalrekening (hierna: Betaalrekening 2) geopend. Aan Betaalrekening 2 was een betaalpas (hierna: Betaalpas 2) met bijbehorende pincode gekoppeld.

2.7 Op 21 juni 2019 is een bedrag van € 2.020,- naar Betaalrekening 2 overgemaakt (hierna: de Overboeking).

2.8 Op 12 augustus 2019 heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaren opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (hierna: het IVR), het Incidenten-register en het Extern Verwijzingsregister (hierna: het EVR).

2.9 Op 27 augustus 2019 heeft de Bank aan Consument een brief geschreven. Hierin staat voor zover relevant:

"(…)

[naam Bank] heeft uw gegevens opgenomen in haar Incidentenregister, het bijbehorend Extern Verwijzingsregister alsmede het Intern Verwijzingsregister.

Reden van opname
Reden van opname is uw betrokkenheid bij een frauduleuze overboeking van € 2.020,- op 20-06-2019 ten gunste van uw rekening [nummer Betaalrekening 2]. Hiervan is aangifte gedaan bij de politie.

(…)

Gevolgen van registratie
De registratie is voor de duur van maximaal 8 jaar en eindigt op 12-08-2027. (…)

(…)"

2.10 Op 12 september 2019 heeft er tussen partijen in een filiaal van de Bank een gesprek plaatsgevonden over de Overboeking.

2.11 Op 19 september 2019 heeft Consument bij de Politie aangifte gedaan van (poging) tot fraude met betaalproducten. In het proces-verbaal van aangifte staat voor zover relevant:

"(…)

Op 22 maart 2019 werd ik aangesproken door een klasgenoot. (…)

Op 22 maart 2019 vertelde [voornaam Kennis] mij dat ik geld kan maken met een bankpas. Hij vertelde dat ik E2.000,- kon krijgen als ik zou meewerken. In eerste instantie zei ik nee. Een week later benaderde [voornaam Kennis] mij weer en toen vroeg hij het weer. Ik heb toen eerst nee gezegd maar later de dag heb ik telefonische contact met [voornaam Kennis] opgenomen en heb gezegd dat ik wilde meewerken, maar dat er niks slechts mocht gebeuren. (…)

Op 17 mei 2019 omstreeks 01:00 uur stuurde ik per whatsapp een kopie van mijn rijbewijs aan telefoonnummer [telefoonnummer Kennis]. (…) De ochtend op 17 mei 2019 heb ik een lichtere kopie van mijn rijbewijs aan [telefoonnummer Kennis] toegestuurd. (…) [voornaam Kennis] vroeg mij in het gesprek of hij mijn bankpas kon lenen. Ik heb toen diezelfde dag een [naam andere Bank] rekening geopend. Het duurde drie dagen voordat de bankpas in huis had. Op 23 mei 2019 heb ik de ontvangen bankpas van [naam andere Bank] overhandigd aan [voornaam Kennis]. [voornaam Kennis] vroeg mij ook of ik een bankpas van de [naam Bank] wilde aanvragen. Ik heb dit toen ook omstreeks 17 mei 2019 aangevraagd. Nadat ik de betaalpas van de [naam Bank] ontvangen had heb ik deze weer laten blokkeren en nadat de kaart geblokkeerd was, heb ik deze overhandigd aan [voornaam Kennis]. (…) Het rekeningnummer van de [naam Bank] betaalpas is [rekeningnummer Betaalrekening 1]. (…)

(…)

Op 3 juni 2019 vertelde een vriend tegen mij dat ik me niet met dit soort jongens moest inlaten en hierna heb ik direct mijn [naam andere Bank] bankpas en bankrekening geblokkeerd. (…)

(…)"

2.12 Op 18 oktober 2019 heeft de Bank aan Consument een brief geschreven. Hierin staat voor zover relevant:

"(…)

Conclusie
Voor de [naam Bank] zijn voldoende gronden aanwezig om de registratie van uw gegevens in het Incidentenregister als het Extern en Intern Verwijzingsregister te handhaven. De registratie in het Extern Verwijzingsregister wordt verkort met vier jaar. (…)

De registraties in het Incidentenregister en het Intern Verwijzingsregister zullen op 12 augustus 2027 komen te vervallen, mits (…). De registratie in het Extern Verwijzingsregister zal op 12 augustus 2023 komen te vervallen, mits (…)

(…)"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert dat zijn persoonsgegevens worden verwijderd uit het Incidentenregister en het EVR enerzijds en uit het IVR anderzijds. Daarnaast vordert Consument dat de Bank wordt veroordeeld om de bancaire relatie met Consument te herstellen. Ten slotte vordert Consument dat de Bank wordt veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding van € 2.500,- aan Consument.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De registratie van de persoonsgegevens van Consument in genoemde registers is onterecht. Daardoor heeft de Bank ten onrechte de bancaire relatie met Consument beëindigd. Consument heeft hiertoe de volgende argumenten aangevoerd:

- Ten onrechte is de Bank ervan uitgegaan dat Consument betrokken is bij de beweerdelijke fraude. Bankrekening 2 is niet door Consument geopend. Consument heeft bij de Politie aangifte gedaan van identiteitsfraude. De twee daders in kwestie waren in het bezit van een kopie van zijn rijbewijs. Consument vermoedt dat zij op deze manier Bankrekening 2 hebben kunnen openen.
- Consument wordt belemmerd door de registraties van zijn persoonsgegevens. Als gevolg van de registraties heeft de Bank de bancaire relatie beëindigd. Daardoor heeft Consument betalingsachterstanden bij zijn school (collegegeld), bij zijn verzekeraar en voor andere vaste lasten. Ook zou Consument weer een bijbaan willen hebben om zichzelf financieel staande te kunnen houden. Dat is niet mogelijk als gevolg van de registraties.
- Als gevolg van de registraties zijn de betalingsachterstanden van Consument tot € 2.500,- opgelopen. Consument wil voor deze schade gecompenseerd worden door de Bank.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie zal eerst beoordelen of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het EVR en het Incidentenregister. In het bevestigende geval zal de Commissie daarna beoordelen of de Bank gehouden is tot verkorting van de duur van deze registraties. Vervolgens zal de Commissie beoordelen of de Bank de Persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR en of de duur van die registratie dient te worden verkort. Daarna zal de Commissie beoordelen of de Bank verplicht is om de bancaire relatie met Consument te herstellen. Ten slotte zal de Commissie beoordelen of de Bank verplicht is om aan Consument een schadevergoeding te betalen.

Juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister

4.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in – met name – het EVR en het Incidentenregister voor Consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers. Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377.

4.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van Consument (12 augustus 2019) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met het PIFI, de AVG en de UAVG.

4.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De *strafrechtelijke* aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een *vermoeden van schuld*, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een *zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld* opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het EVR?

4.5 De Bank heeft zich op het standpunt gesteld dat in voldoende mate vast staat dat Consument Betaalrekening 1 en een identiteitsbewijs aan de Kennis ter beschikking heeft gesteld en dat hij daarmee frauduleus heeft gehandeld, althans fraude heeft gefaciliteerd. Tegenover het standpunt van de Bank heeft Consument aangevoerd dat hij onschuldig is. De Commissie passeert het standpunt van Consument. Vast staat immers dat Consument met de Kennis op 22 maart 2019 heeft gesproken over de mogelijkheid om met een betaalpas 'geld te maken' en dat Consument daar € 2.000,- mee zou hebben kunnen verdienen. Verder staat vast dat Consument Betaalpas 1 met bijbehorende pincode aan de Kennis ter beschikking heeft gesteld. Ook staat vast dat Consument op 17 mei 2019 een kopie van zijn rijbewijs aan de Kennis ter beschikking heeft gesteld. Uit het proces-verbaal van aangifte bij de politie van 19 september 2019, hiervoor opgenomen onder 2.11, blijkt bovendien dat Consument aanvankelijk niet wilde meewerken aan de activiteiten van de Kennis, maar dat hij een week later contact heeft gezocht met de Kennis en heeft gezegd dat hij toen wél wilde meewerken, maar dat er niks 'slechts' mocht gebeuren. Naar het oordeel van de Commissie staat daarmee in voldoende mate vast dat Consument zich ervan bewust was dat de Kennis geen zuivere bedoelingen had. Ter zitting heeft Consument bovendien verklaard dat de Kennis had gehoord dat Consument geld nodig had, omdat hij een boete had ontvangen voor een snelheidsovertreding en dat hij die boete niet kon betalen omdat hij op dat moment geen werk had.

4.6 Al deze feiten en gedragingen in onderlinge samenhang beschouwd, brengen de Commissie tot het oordeel dat de Bank ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat alles erop wees dat Consument als 'money mule' heeft gefungeerd doordat hij Betaalrekening 1 en een identiteitsbewijs aan de Kennis ter beschikking heeft gesteld en dat hij daarmee frauduleus heeft gehandeld, althans fraude heeft gefaciliteerd. Betaalrekening 2 is dan wellicht niet door Consument zelf geopend, hij heeft het wel mogelijk gemaakt dat Betaalrekening 2 op zijn naam geopend werd doordat hij een kopie van zijn rijbewijs aan de Kennis had verstrekt.

Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de gedragingen van Consument ten tijde van de registraties voldeden aan de hiervoor onder 4.4 genoemde maatstaf dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Was de registratie in het EVR proportioneel?

4.7 Volgens artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI dient de Bank bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken door bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen. Zie Geschillencommissie Kifid 2016-302 onder 4.9. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank. In dat verband heeft Consument aangevoerd dat hij wordt belemmerd door de registraties van zijn persoonsgegevens. Als gevolg van de registraties heeft de Bank de bancaire relatie beëindigd. Daardoor heeft Consument betalingsachterstanden bij zijn school (collegegeld), bij zijn verzekeraar en met betrekking tot andere vaste lasten. Deze betalingsachterstanden zijn opgelopen tot € 2.500,-. Ook zou Consument weer een bijbaan willen hebben om zichzelf financieel staande te kunnen houden. Ook dat is niet mogelijk als gevolg van de registraties. Daartegenover heeft de Bank aangevoerd dat de registraties niet in de weg hoeven te staan aan het openen van een basisbankrekening op grond van het *Convenant Basisbankrekening*. Dat Consument de mogelijkheid heeft om een basisbankrekening te openen, betekent volgens de Bank dat de registraties niet verwijderd hoeven te worden. Verder heeft de Bank nog aangevoerd dat Consument geen andere belangen heeft aangevoerd die verwijdering van de registratie zouden kunnen rechtvaardigen. De Commissie is van oordeel dat bij afweging van de wederzijdse belangen van partijen het belang van de Bank dient te prevaleren. Daarbij heeft de Commissie in aanmerking genomen dat de stelling van Consument dat het als gevolg van de registraties onmogelijk is om een bijbaan te vinden, niet is onderbouwd en ook niet uit de overgelegde stukken kan worden afgeleid. Deze stelling vindt de Commissie overigens hoogst onwaarschijnlijk. De meeste werkgevers hebben immers geen inzage in de registers van de Bank, zodat Consument als gevolg van de registraties nauwelijks geraakt zal worden in het vinden van een bijbaan. De stelling van Consument dat zijn betalingsachterstanden van € 2.500,- zijn ontstaan doordat de Bank de bancaire relatie met Consument heeft beëindigd, heeft Consument ook niet onderbouwd en kan evenmin uit de overgelegde stukken worden afgeleid. Bovendien hoeven de registraties – zoals de Bank terecht heeft aangevoerd – niet in de weg te staan aan het openen van een basisbankrekening op grond van het *Convenant Basisbankrekening*. Ter zitting heeft Consument nog aangevoerd dat hij heeft geprobeerd om een basisbankrekening te openen, maar dat dat met gebruikmaking van *iDEAL* en *PayPal* niet is gelukt. De Commissie passeert ook deze stelling, omdat deze niet door Consument is onderbouwd.

Daar komt nog bij dat de omstandigheid dat Consument gedurende de periode van de registraties moeilijkheden ondervindt met het openen van bankrekeningen niet meebrengt dat de (duur van de) registraties disproportioneel (is) zijn. Verder constateert de Commissie dat de Bank de duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR heeft verkort tot vier jaren. Dat blijkt uit de brief van de Bank van 18 oktober 2019 aan Consument, hiervoor opgenomen onder 2.12. Hiermee heeft de Bank naar het oordeel van de Commissie voldoende rekening gehouden met de belangen van Consument. Gelet op het vorenstaande ziet de Commissie geen aanleiding voor doorhaling of een verdere verkorting van de duur van de registratie in het EVR. Dat betekent dat een registratieduur van vier jaar proportioneel is.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het Incidentenregister?

4.8 Ter zitting heeft de Bank de duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister verkort tot vier jaren. Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie?

4.9 Vervolgens is de vraag aan de orde of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van haar persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenisseinadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG.

4.10 De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van Consument bij fraude.

Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de *gerechtvaardigde belangen* van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de Bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval Consument) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van *strafrechtelijke* aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens *ten eigen behoeve* verwerkt *ter bescherming van zijn belangen*, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

4.11 De hiervoor onder 4.4. genoemde maatstaf dat heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een *zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld* opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan, is ook van toepassing op registraties van strafrechtelijke persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit immers niet voort uit de aard van het *register*, maar uit de *strafrechtelijke* aard van de geregistreerde persoonsgegevens. Zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2, Geschillencommissie Kifid 2016-061 onder 4.6 en Geschillencommissie Kifid 2019-1076 onder 4.5. Verder moeten de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR voldoen aan de beginselen van *proportionaliteit* en *subsidiariteit*.

4.12 Aangezien de Commissie hiervoor al heeft vastgesteld dat de registraties met externe werking in het EVR en het Incidentenregister terecht en proportioneel zijn, zijn ook de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie toegestaan. En ondanks dat deze interne registraties langer voortduren dan de externe registraties, is de Commissie van oordeel dat deze langere registraties niet disproportioneel zijn. Dat deze registraties *intern* van aard zijn betekent weliswaar dat Consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Dat betekent echter niet dat Consument na afloop van de externe registraties wordt belemmerd in zijn mogelijkheden om bij een *andere* financiële instelling een financiële dienst af te nemen. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat Consument niet disproportioneel in zijn belangen is geschaad door de interne registratie van zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar. Zie ook Geschillencommissie Kifid 2018-623.

Is de Bank verplicht om de bancaire relatie met Consument te herstellen?

4.13 Vervolgens komt de Commissie toe aan de beoordeling van de vraag of de Bank verplicht is om de bancaire relatie met Consument te herstellen.

Dienaangaande heeft te gelden dat de vastgestelde gedragingen van Consument op zichzelf genomen voldoende aanleiding vormen om de bancaire relatie met Consument op te zeggen. Dat volgt uit artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden. Dat betekent dat er geen aanleiding is om de bancaire relatie met Consument te herstellen.

Is de Bank verplicht om een schadevergoeding aan Consument te betalen?

4.14 Consument heeft nog aangevoerd dat hij schade heeft geleden als gevolg van de registraties. Deze schade heeft Consument op € 2.500,- becijferd. Nu de Commissie hiervoor heeft vastgesteld dat de bovengenoemde registraties terecht en proportioneel zijn, is er voor schadevergoeding door de Bank geen aanleiding.

Conclusie

4.15 De conclusie is dat de Bank niet gehouden is de persoonsgegevens van Consument uit het EVR, het Incidentenregister en uit het IVR en de Gebeurtenissenadministratie te verwijderen. De Bank is evenmin gehouden de duur van deze registraties te verkorten. Ook hoeft de Bank de bancaire relatie met Consument niet te herstellen en geen schadevergoeding aan Consument te betalen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.